

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 263¹ Кримінального кодексу України у зв'язку з приєднанням України до Протоколу проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів, а також боєприпасів до неї, який доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності

Верховна Рада України **постановляє**:
1. Назву та частину першу статті 263¹ Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) викласти в такій редакції:
«Стаття 263¹. Незаконне виготовлення, переробка чи ремонт вогнепальної зброї або фальсифікація, незаконне видалення чи зміна її маркування, або незаконне виготовлення бойових припасів, вибухових речовин чи вибухових пристроїв

1. Незаконне виготовлення, переробка чи ремонт вогнепальної зброї або фальсифікація, незаконне видалення чи зміна її маркування, або незаконне виготовлення бойових припасів, вибухових речовин чи вибухових пристроїв - караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років».

II. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності одночасно з набранням для України чинності Протоколом проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів, а також боєприпасів до неї, який доповнено Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності.

2. Кабінету Міністрів України забезпечити шляхом оприлюднення у відповідних друкованих засобах масової інформації завчасне доведення до відома населення інформації про дату набрання для України чинності зазначеним Протоколом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ,
14 травня 2013 року.
№ 228-VII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо призначення та індексації пенсії

Верховна Рада України **постановляє**:
I. Внести зміни до таких законів України:
1. Статтю 56 Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399; 1996 р., № 17, ст. 73; 2006 р., № 37, ст. 318) викласти в такій редакції:

«Стаття 56. Виплата пенсій особам, які перебувають на повному державному утриманні

Під час перебування пенсіонера з числа військовослужбовців, осіб, які мають право на пенсію за цим Законом, та членів їх сімей на повному державному утриманні у відповідній установі (закладі) йому виплачується 25 відсотків призначеної пенсії. У випадках, якщо розмір його пенсії перевищує вартість утримання, виплачується різниця між пенсією і вартістю утримання, але не менш як 25 відсотків призначеної пенсії.

Якщо у пенсіонера, який перебуває у відповідній установі (закладі) на повному державному утриманні, є непрацездатні члени сім'ї, зазначені у частині четвертій статті 30 цього Закону, які перебувають на його утриманні, пенсія виплачується в такому порядку: 25 відсотків пенсії - самому пенсіонеру, а інша частина пенсії, але не більш як 50 відсотків призначеного розміру пенсії - зазначеним членам сім'ї.

Частина пенсії, що залишилася після виплати суми пенсії пенсіонеру та членам його сім'ї відповідно до частин першої і другої цієї статті, перераховується до установи (закладу), де пенсіонер перебуває на повному державному утриманні, за його особистою заявою. Зазначені кошти зараховуються на банківські рахунки цих установ (закладів) і спрямовуються виключно на поліпшення умов проживання в них пенсіонерів у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.

Дітям-сиротам за період перебування на повному державному утриманні пенсія у зв'язку з втратою годувальника виплачується в повному розмірі та перераховується на їх особисті рахунки у банку.

Іншим дітям, які перебувають на повному державному утриманні, виплачується 50 відсотків призначеної пенсії у зв'язку з втратою годувальника та перераховується на їх особисті рахунки у банку. При цьому частина пенсії, що залишилася після виплати суми пенсії у зв'язку з втратою годувальника, перераховується на банківський рахунок установи, де ця дитина перебуває на повному державному утриманні, і спрямовується виключно на поліпшення умов проживання дітей у цих установ у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.

Виплата пенсії з урахуванням положень цієї статті здійснюється з першого числа місяця, що настає за місяцем, у якому пенсіонер зарахований на повне державне утримання».

2. У Законі України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376 із наступними змінами):

1) пункт 15 статті 11 доповнити словами «а також особи, які перебувають у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами і отримують допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами»;

2) у частині другій статті 25 слова «абзацом другим частини четвертої» замінити словами «абзацом десятим частини третьої»;

3) абзац другий пункту 2 частини другої статті 36 після слів «вищих навчальних закладах» доповнити словами «(у тому числі у період між завершенням навчання в одному із зазначених навчальних закладів та вступом до іншого навчального закладу або у період між завершенням навчання за одним освітньо-кваліфікаційним рівнем та продовженням навчання за іншим за умови, що такий період не перевищує чотирьох місяців)»;

4) у статті 40:
в абзаці третьому частини першої слова «згідно з

частиною третьою» замінити словами «згідно з абзацом третім частини першої»;

у частині другій:
у першому реченні абзацу четвертого слова «середня заробітна плата (дохід) у середньому на одну застраховану особу в цілому в Україні» замінити словами «середня заробітна плата (дохід) в Україні»;

абзац шостий викласти в такій редакції:
«К - страховий стаж за місяці, які враховано для визначення коефіцієнта заробітної плати (доходу) застрахованої особи»;

в абзаці сьомому слова «заробітну плату (дохід) в середньому на одну застраховану особу в цілому по Україні», «заробітна плата (дохід) у середньому на одну застраховану особу в цілому по Україні» та «заробітну плату (дохід) у середньому на одну застраховану особу в цілому по Україні» замінити словами «середня заробітна плата (дохід) в Україні» у відповідному відмінку;

в абзаці дванадцятому слова «заробітна плата (дохід) у середньому на одну застраховану особу в цілому по Україні» замінити словами «середня заробітна плата (дохід) в Україні»;

в абзацах двадцять першому у двадцять другому слова «середня заробітна плата працівників, зайнятих у галузях економіки України» в усіх відмінках замінити словами «середня заробітна плата (дохід) в Україні, з якої сплачено страхові внески» у відповідному відмінку;

5) у статті 42:
у назві слова «середньої заробітної плати працівників, зайнятих у галузях економіки України» замінити словами «середньої заробітної плати (доходу) в Україні, з якої сплачено страхові внески»;

абзац перший частини другої викласти в такій редакції:
«2. Крім індексації пенсії, передбаченої частиною першою цієї статті, щороку починаючи з 1 березня поточного року у разі, якщо середня заробітна плата (дохід) в Україні, з якої сплачено страхові внески, за минулий рік зросла, здійснюється перерахунок раніше призначених пенсій із застосуванням заробітної плати, з якої призначено (попередньо перераховано) пенсію, підвищеної на коефіцієнт, який відповідає не менш як 20 відсоткам показника зростання середньої заробітної плати (доходу) в Україні, з якої сплачено страхові внески, порівняно з попереднім роком, але не менше зростання рівня інфляції (індексу споживчих цін) за минулий рік»;

6) пункт 13 розділу XV «Прикінцеві положення» доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі якщо особа має право на отримання пенсії відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» та цього Закону, призначається одна пенсія за її вибором. При цьому різниця між розміром пенсії, на який має право особа відповідно до зазначеного Закону, та розміром пенсії із солідарної системи відповідно до цього Закону фінансується відповідно до умов, передбачених Законом України «Про наукову і науково-технічну діяльність»;

7) у тексті Закону слова «фізична особа - суб'єкт підприємницької діяльності» в усіх відмінках і числах замінити словами «фізична особа - підприємець» у відповідному відмінку і числі.

3. У Законі України «Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 33-34, ст. 404):

1) у пунктах 1 і 3 частини першої статті 7 слова «Закону України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб» замінити словами «Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб»;

2) статтю 10 доповнити частинами четвертою та п'ятою такого змісту:

«Різниця між розміром призначеної державної соціальної допомоги особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам, які перебувають на повному державному утриманні у відповідній установі (закладі), і розміром державної соціальної допомоги, яка виплачується зазначеним особам відповідно до частини третьої цієї статті, перераховується установою (закладу), де перебуває особа, за її особистою письмовою заявою або заявою її законного представника. Зазначені кошти зараховуються на банківські рахунки цих установ (закладів) і спрямовуються виключно на поліпшення умов проживання в них зазначених осіб у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Виплата державної соціальної допомоги особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам з урахуванням положень частин третьої та четвертої цієї статті здійснюється з першого числа місяця, що настає за місяцем, у якому особа зарахована на повне державне утримання».

4. У Законі України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2-3, ст. 11, № 41, ст. 413; із змінами, внесеними законами України від 6 вересня 2012 року № 5209-VI та від 2 жовтня 2012 року № 5406-VI і № 5410-VI):

1) у частині першій статті 4:
абзац сьомий пункту 1 після слів «допомогу по тимчасовій непрацездатності» доповнити словами «допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами»;

пункт 11 доповнити словами «перебувають у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами і отримують допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами»;

2) абзац другий пункту 1, абзац перший пункту 4 частини першої статті 7 та частину дванадцяту статті 8 після слів «допомоги по тимчасовій непрацездатності» доповнити словами «допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами».

II. Цей Закон набирає чинності з першого числа місяця, наступного за місяцем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ,
14 травня 2013 року.
№ 231-VII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо порядку перебування дітей у закладах, у яких провадиться діяльність у сфері розваг, або закладах громадського харчування у нічний час

Верховна Рада України **постановляє**:
I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) доповнити статтею 180¹ такого змісту:
«Стаття 180¹. Порушення порядку перебування дітей

у закладах, у яких провадиться діяльність у сфері розваг, або закладах громадського харчування

Порушення встановленого законом порядку перебування дітей у закладах, у яких провадиться діяльність у сфері розваг, або закладах громадського харчування - тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, громадян - власників підприємств чи уповноважених ними осіб, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності від двадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме порушення, - тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, громадян - власників підприємств чи уповноважених ними осіб, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

2) статтю 221 після слів і цифр «частиною третьою статті 178» доповнити словом і цифрами «статтею 180¹».

2. Закон України «Про охорону дитинства» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 30, ст. 142 із наступними змінами) доповнити статтею 20¹ такого змісту:
«Стаття 20¹. Особливості перебування дітей у закладах, у яких провадиться діяльність у сфері розваг, або закладах громадського харчування

Діти віком до 16 років з двадцять другою до шостої години можуть перебувати у закладах, у яких провадиться діяльність у сфері розваг, або закладах громадського харчування лише в присутності принаймні одного з батьків чи іншого законного представника дитини або особи, яка її супроводжує і несе за неї персональну відповідальність.

Власники закладів, у яких провадиться діяльність у сфері розваг, або закладів громадського харчування та уповноважені ними особи зобов'язані вживати заходів щодо недопущення у такі заклади з двадцять другою до шостої години дітей до 16 років без супроводження осіб, зазначених у частині першій цієї статті.

Власники закладів, у яких провадиться діяльність у сфері розваг, або закладів громадського харчування та уповноважені ними особи мають право у період з двадцять другою до шостої години вимагати у відвідувачів таких закладів документи, що підтверджують досягнення ними 16-річного віку».

II. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ,
16 травня 2013 року.
№ 243-VII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо посилення матеріальної підтримки сімей, в яких виховуються діти, над якими встановлено опіку чи піклування

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законів України:
1. Абзац шостий статті 1 Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 35, ст. 290; 2004 р., № 19, ст. 251) після слів «з усіх джерел надходжень» доповнити словами «крім допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування».

2. Абзац шостий статті 2 Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102) після слів «з усіх джерел надходжень» доповнити словами «крім допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2014 року, крім пункту 2 цього розділу, який набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ,
16 травня 2013 року.
№ 244-VII.

У травні 2013 року «Голос України»

опублікував такі закони:

№ 86 від 08.05.2013
Закон України «Про внесення зміни до статті 16 Закону України «Про здійснення державних закупівель».

№ 182-VII
Закон України «Про схвалення рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2013 році для участі у багатонаціональних військових навчаннях».

№ 198-VII
№ 87 від 14.05.2013

Закон України «Про ратифікацію Угоди про увічнення пам'яті про мужність і героїзм народів держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років».

№ 204-VII
Закон України «Про ратифікацію Угоди про співробітництво держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав у боротьбі з розкраданнями культурних цінностей і забезпеченні їхнього повернення».

№ 205-VII
№ 90 від 17.05.2013

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення національного законодавства у відповідність із стандартами Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією».

№ 221-VII.